

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година III, Брой 2 (63)
8.I.-14.I.2007

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менажистите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ИСКАМЕ В БЪЛГАРИЯ,
ИСКАМЕ В БЪЛГАРИЯ ...

Ст. н. с. г-р Светла КРЪСТЕВА

Така скандира група швейцарчета на аерогара "Варна", очаквайки самолета за родината си, и вместо "Добър ден!" при срещата с родителите си при пристигането казват: "Догодина сме отново в България". И докато очакват през годината новото идване в България, опитват се да пренесат очарованието на нашата трапеза у тях с баница, таратор и шопска салата. Читателят се запитва: "Какво пленява многонационалните швейцарчета?" Отговорът е: музикалният лагер в село Българево. Неговата създателка Владислава Киселова-Моралес² избягва помпозните заглавия. Според нея така, както е наблюдавала в Европа, музикален лагер означава преди всичко много и сериозна работа.

Програмата, организацията и всички подробности около пребиваването и пътуването в с. Българево се обмислят още в Женева.

На стр. 5

Любимо село - тежки грехове

Отдавна селото не го възпяваме със старите межди и слокове, но ако спрем за тях да разговаряме ще се разтворят бащините грехове.

На земеделеца не му тежеше добитъкът в обора и трудът в полето. Пред него нивата лежеше както във люлката - детето.

Майката завързваше бохчата, сложила в нея нещо за обяд, и пращаше на нивата децата със татко да си хапнат сладко хляб.

А слънцето - щом паднеше един остен, добитъкът се впрягаше в колата и таткото след трудовия ден щастлив се връщаше в дома с децата.

Междите разорани днес немят. В полето няма веселата глъч. И пътищата прашни днес пустеят. Децата с мъка бащините ниви си делят!

Йорданка ДЖЕЛЕПОВА,
Стара Загора

В каталога на РП
нашият номер е

618

БЛАГОДАТ ОТ ЧУДОТВОРНА ИКОНА В СЕЛО ЖЕЛЯВА

Албена ЯНКУЛОВА

"Чудни са пътищата Господни..." Колко пъти сме го чували!

С Отец Ганчо Ланджев се запознахме на път. Впечатли ме с интелекта и благообразността си. Покани ме в храма в с. Желява, където служи, след като ме заведе на служба в Ботунец. Бяха дошли две жени от пловдивско село и той помоли отца от Ботунецкия храм, който служи и в "Св. Петка Самарджийска" в София, да закара с автомобила си двете жени, за да се поклонят на чудотворната икона в храма в с. Желява, тъй и тъй са били път. За благоговението на жените се досещате. И след два дни - в неделя, когато

отец Ганчо Ланджев с иконата

Чудотворната икона Св. Богородица Пантанасса, лекуваща раково болни

е службата, отидох в Желява. За пръв път ми беше. Питам селяните къде е храмът. "В края на селото." А къде е краят на селото? "Където е църквата." Брей, рекох си, шопска им работа. Но раздражението ми мина веднага, щом прекрачих прага на Божия дом. Докато се лутах, пропуснах началото на службата. Вътре имаше няколко жени, повечето млади, едната от тях бременна, и деца. Пееха и участваха в службата не като неми свидетели, а със сърце и душа. Най-сърдечна се оказа жената, която обслужва храма. Бивша кметица на селото, оправна, сръчна и отзивчива, веднага ме включи в общата радост. Оказа се, че лесно може да се открие къщата ѝ - с най-много цветя.

В центъра на храма беше Тя - за поклонение и целование - иконата на Владичицата Майка Богородичка.

Иконата на Св. Богородица Пантанасса е донесена и подарена на отца от Гърция от негов познат грък. Познати били от години - още когато гръкът дошъл в България и едва събрал стотинки за една баница на ден. След това се заел с предприемачество и преуспял, има в момента голяма строителна фирма в България.

На стр. 11

151 години от рождението на Стоян Михайловски

Баснописец и сатирик, поет-борец

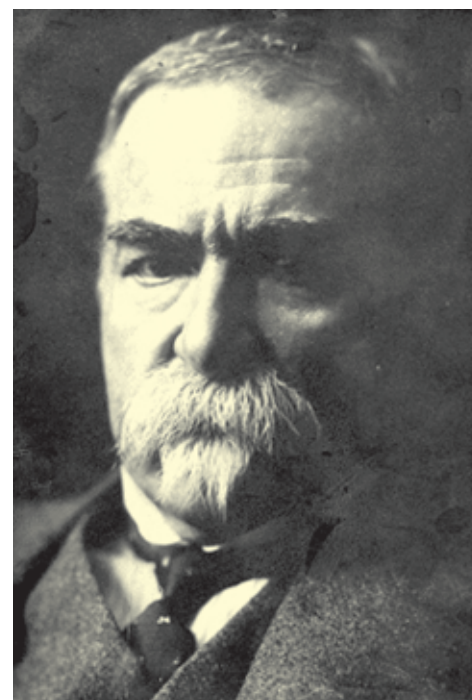
Екатерина СТАЕВА,
гр. Велинград

На 7 януари 1856 г. в гр. Елена е роден Стоян Михайловски. Той е син на възрожденския културен деец Никола Михайловски и племенник на бореца за българско духовно самоопределение Иларион Макариополски.

Началното си образование получава в Елена и Търново, след което постъпва в "Галата Сарай" - френско училище в Цариград. Там се проявява като отличен ученик и голям родолюбец. Първите му книжовни опити се появяват в цариградския български емигрантски печат през 1874 г. Следващата година заминава за Франция и се записва студент по право, където след кратко прекъсване по време на Освободителната руско-турска война завършва висшето си юридическо образование. След като се завръща в България служи като съдия, учител по френски език и преподавател в Софийското висше училище.

Първите зрели литературни работи на Стоян Михайловски се появяват в "Периодическото списание на Българското книжовно дружество" през 1884 г. По-късно започва да сътрудничи и на други периодични издания и да публикува в отделни книги поетическите си произведения.

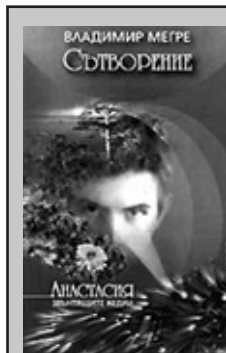
На стр. 12

Стоян Михайловски (1856-1927)

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

Добре би било, ако в уговорен час, например в шест сутринта, се събудят много хора и мислят поне петнадесет минути за нещо добро. Не е важно конкретно за какво, важното е да са светли мисли. Може да се мисли за децата, за тези, които обичаш, и още да се помисли за това, как да се направи, че на всички да им е добре. И колкото повече хора постъпват така, толкова по-бързо отговорът ще се появи. Времеви пояс на Земята са различни, тя се върти, но образите, създадени от светлите мисли на тези хора, ще се слепят в единен ярък и наситен образ на осъзнатост. **Едновременното мислене за нещо светло усилва способността на всекиго и то многократно.**

Владимир Мегре, "Анастасия" II книга

ПЪРВАТА СРЕЩА

- Веднъж, на своите години сто и осемнадесет, събудил се в зората утринна, Адам на пролетта не се възхитил. Не станал както обичайно да срещне слънчевите лъчи.

Над него звънливо пеел славеи. Но Адам се отвърнал от песента.

Пролетта със трепет затаен пространството пред погледа му пълнела, с ромон на вода го мамела реката, лястовички лудували над него. Картини причудливи сменяли облаците. От тревите, цветята, храстите и дървесата най-нежен аромат Адам да обгърне все се стремил. О, как учудил се тогава Бог! Сред пролетно великолепието, под синева небесна, Божият син-човек тъжал. Любимото дете на Бог не в радост, а в тъга лежал. За любещия Отец какво от тази картина би било по-печално?

От времето на сътворението, след години сто и осемнадесет, отдъхващото множество божествени енергии в миг се задвижили. Вселената замряла. Такова ускорение, невиджано по-рано, в ореола на енергията на Любовта блестяло, че всичко съществуващо разбрало - ново творение е замислил Бог. Но какво ли още възможно било да се сътвори след туй, ко-

ето се създадо във вдъхновен предел? Никой тогава не разбирал. А скоростта на мисълта на Бога все растяла. На Любовта енергията Му шептала:

- Ти всичко отново приведи в движение вдъхновено. Енергиите Твои обгарят пространства вселенски. Как не се взривяваш и сам не изгаряш в такава жар? Накъде се стремиш? Към какво? Не светя вече с Теб. Виж, Боже мой, горя аз и в звезди планетите превръщам. Спри, всичко най-хубаво от Теб е сътворено, от Твоя син тъгата ще изчезне. Спри се, Боже мой!...

Не чувал Бог на Любовта молбите и на насмешките на същности вселенски внимание не обръщал. Като разпален млад ваятел да ускорява движението на енергиите продължавал. И изведнъж с невиджана по красота заря проблеснал по цялата Вселена необятна и всичко ахнало, а Бог самият във възхищение шептала:

- Вселено гледай! Виж! Стои сред земните творения Моята дъщеря. Как са свършени, как са прекрасни нейните черти. Достояйна тя ще бъде за сина Ми. Творение по-съвършено от нея няма. В нея е моят образ и подобие и вашите частички всички са в нея, така че обикнете я, обичайте я!

Тя и Той! Синът и дъщеря Ми радост на всичко съществуващо ще донесат! Прекрасни светове вселенски на всички планове на битието те ще построят!

От хълма, по трева с роса измита, на празничния ден на изгрева в лъча вървяла дева към Адам. Походка грациозна, строен стан, на тялото извивки нежни, плавни, Божествена заря по кожата в оттенъци блести. По-близо, все по-близо идва. Ето я! Пред легналия на тревата Адам девата застанала.

Ветрец повдигнал златните къдрици, открил челото. Затаила дъх Вселената дори. О, как прекрасен е ликът на твоето творение, Боже!

Адам, лежащ в тревата, едва погледнал девата, застанала до него, леко се прозял и се отвърнал, притваряйки очи.

Всички вселенски същности тогава чули, не, не слова, а чули те как вяло в мислите си за новото творение на Бог Адам разсъждавал: "Е, ето го, още едно творение дошло. И нищо ново няма в него, само с мене има сходство. А на конете по-гъвкави са ставите коленни и по-здра-

ви. На леопарда е по-ярка кожата и по-весела. Че приближи се и неканено, а аз на мравките решил бях днес да дам определение".

И Ева за малко постояла край Адам и към реката тръгнала, приседнала на брега край храстите и, притихнала, във водата, разглеждала лика си.

Зароптали вселенските същности, в едно се слепяла мисълта им: "Две съвършенства не успяха да се оцелят. Няма съвършенство на Бог в творенията".

Само Любовта единствена посред вселенското роптание опитвала със себе си да ограда Отца. Сиянието ѝ обгръщало Създателя. Знаели всички, никога не разсъждава Любовта. Невидима и мълчалива, тя винаги блуждаела в неведоми безкрайности. Но днес защо ли цяла без остатък така край Бога тя сияела? Без да обръща внимание на ропота вселенски, единствен Него със сиянието си съгривала и утешавала:

- Ти отдъхни, велик Творец, в сина Си Твой разбиране всели. Ще успееш да поправиш Ти всяко едно от твоите творения прекрасни.

Слова в отговор чула Вселената и чрез тях познала и мъдростта на Бога, и величието:

- Синът ми е Мой образ и подобие. От всичките енергии частичка в него има. Той е и алфа и омега. Той е сътворение! Той е на бъдещето претворение! От днес нататък завинаги нито на Мен, нито на някой друг ще бъде дадено без негово желание съдбата му да променя. Всичко, което сам поиска, ще му бъде дадено. Помислено ще се претвори не в суета. Не се преклони моят син пред съвършенството в плътта на девата. Не ѝ се удиви за удивление на цялата Вселена. Макар все още и не осъзнал, но с чувствата си той усети - почувства пръв, че не му достига нещо. И новото създаване-дева това, което не му достига, също не притежава. Моят син! Синът ми с чувствата свои усеща цялата Вселена, познава всичко, Вселената което притежава.

Въпрос Вселената запълнил цяла:

- Какво може да не достига на тоз, в когото са всичките наши енергии, а и Твоите?

На всички отговорил Бог:

- Любов.

Превод Марияна Дончева, Варна
"СЪТВОРЕНИЕ", Владимир МЕГРЕ

Да обхванеш необятното: Записки на педагога

Акад. Михаил П. ШЧЕТИНИН

"Ура! Мамо, получих шестица! Днес Клавдия Александровна знаеш ли какво ни разказваше..." - радостно и задъхано съобщава първокласникът на майка си за своите първи достижения в училището.

Кой от нас, родителите, не е изпитвал това вълнуващо чувство на удовлетворение: "Синът започна добре, по вода, значи... може би...". Мечтите ти, надеждите ти, родителю, са така разбираеми! **"Ние не можем да гледаме на малките създания, без да изпитваме радост, дори възхищение - обикновено те обещава повече, отколкото могат да осъществят после."** е написал великият Гьоте. "А може би моят и после ще може да осъществи това, което обещава днешните, изглеждащи неизтощими сили" - тайно ни се иска да вярваме в звездата на своето дете... Но минават години и все по-рядко чуваме радостното: "Ура! Мамо, днес получих шестица!".

"Сашо е на седем години - ми написа лекар от Барнаул за своя син. - Той е много подвижен, искрен и добро момче... Добре пее, много рисува, създава скулптури, обича да конструира, да

Академик Михаил П. ШЧЕТИНИН

строи. През тази година му престои да започне първи клас. Аз се страхувам за него... А ако в училище повече загуби, отколкото получи?"

Цитираното писмо за съжаление не е единственото. При мен, на масата, има много писма от родители, от педагози, от хора от различни градове, села и области. Авторите с тревога пишат за това, че "след учебния ден детето се прибира вяло, измъчено", че "учителят работи до изнемога, борейки се с претоварванията", че "учителите отдавна са се примирели с това положение, когато вместо с "жива" успеваемост им се налага да "гонят" проценти ус-

певаемост" и т.н.

За понижаването на успеваемостта от клас в клас като типично явление пише и учителят от Киевска област Ю. Костик: **"Типичната картина изглежда по следния начин: В класовете от I до III повечето от децата се учат за "5" и "6", от четвърти клас успехът започва да пада, а при випускниците единици са тези, които нямат тройки"**. Такъв "резултат" от нашата работа ни заставя да си признаем, че училището недостатъчно развива главното - способността за познавателна дейност, за учене".

За това с болка е писал В. А. Сухомлинский: **"Много тревожен е фактът, че умствениите способности на детето като че ли постепенно угасват, притъпяват се през годините на пубертета"**. Защо се случва това в учрежденията, целта на които е "да се разпали пламъка на мисълта", да се приобщи човекът към постоянно духовно самоусъвършенстване?!

Психологът В. Пин, директор на естонско специално училище-интернат, пише: **"Източникът тук е един: непреодолими препятствия... невъзможността да бъде изпълнено това, което**

трябва обезателно да бъде изпълнено: детето е възмутено и подвижно... То е в опасно напрежение". Ако състоянието на "напрегатост" или "тревожност" настъпва от "непреодолими препятствия", от "невъзможността да бъде изпълнено", то е очевидно, че съществуващата система на обучение в училищата се нуждае от усъвършенстване.

По какви принципи трябва да се строи новото училище? Какво трябва да бъде то, какво е нужно за щастието, за разцвета на ума и физическите сили на нашите деца?

По наше мнение, учебно-възпитателния процес в училището трябва да бъде построен при отчитане на възрастовите психофизиологически особености на децата. Детето в ранна възраст разполага с някаква способност, с някаква отличително качество, определящо неговите високи познавателни възможности.

Но какво отличава детето от възрастния? Н. К. Крупская казва, че тази разлика се състои в **"изключителната емоционалност, а поради това е и интензивното възприемане"**. Тази особеност посочва и Я. Кордак: **"Децата са князе на чувствата..."**

БЕЗ ЗЕМЯ

Наръчникът за изправяне на крака
на Франц-Карл Рьоделбергер

Бях станал неволен свидетел на това, как вследствие на дребна злополука един здрав мъж в най-добрата си възраст се разболява все повече и повече. Добрите и старателни грижи не помагат. Става все по-лошо! Влиза в болница, където първокласни лекари правят всичко, каквото знаят и могат; към техните усилия се прибавят и най-новите идеи в науката за храненето. Въпреки това бавно, но сигурно той се приближава към гроба. Белязан от смъртта, парализиран и изкуствено поддържан жив, приятели правят последен опит да го спасят чрез здравословен начин на живот, основан на учението на Рудолф Щайнер. И този опит успява: защото е изпълнено най-важното условие за възвръщане на изгубеното здраве - здравословна земя.

Щом се прибрах в стаята си, се хвърлих на леглото и се опитах да подреда безразборно връхлитащите ме мисли. Но не ми се удаваше. Грабнах телефона и позвъних на един градинар, за когото ми бяха казали, че от години прилага в стопанството си биологично-динамичния метод. Казах му, че имам намерение да се изправам пред съда, защото въз основа на наученото систематично съм тровил хората и съм способствал рано или късно да залянеят и заболелият. Ето защо вече не виждам разлика между този, който вдига камък да разбие черепа на ближния си, и онзи, който ограбва здравето на ближните с хранителни продукти, съдържащи отровни вещества. Първото става внезапно и безболезнено, второто е постепенно и мъчително. Но и двамата са убийци!

Освен това съм в голямо затруднение, защото е немислимо всичко, което е било досега, да се окаже пълна глупост и да трябва да се променя според учението на Рудолф Щайнер. Как да се ориентирам в тази ситуация?

Добрят градинар, доста изненадан от това обаждане (тъкмо засаждаше марулитите), се опита да ме успокои. Постара се да ми обясни защо това, което десетки хиляди вършат, без да се замислят, се е наложило като "правилно" - защото са го измъдрили едни свръхинтелигентни, безотговорни към творението хора, и си го преподават във висшите селскостопански школи, та ако ще светът да пропадне. Моето виждане за нещата може да е справедливо, но е изключително опасно. Би трябвало да съм наясно, че като самообвинител на себе си ще бъда тикнат в нервна клиника, дори само затова, че в наказателния кодекс няма параграф за такова провинение. Така че не ми остава нищо друго и той не би могъл да ми даде по-добър съвет, освен да изуча основно новия земеделски метод и след това енергично, красиво и праведно да започна да го прилагам и така да го поставя редом с другия. Най-голямо въздействие има живият пример. А що се отнася до въпроса ми за досегашната практика, нещата трябва да се разглеждат като процес. За творението най-висша цел е развитието и усъвършенстването на човека. Затова от време навреме на земята се изпраща някой високо посветен - да учи другите, да обновява дегенерациите, да предупреждава за надвиснали катастрофи. Ако искаме да се развиваме, не трябва да засядаме в старите форми, а с готовност да се стремим към нови познания и да ги претворяваме в дела.

Накрая каза, че има да добави още две неща. Добре е онзи, който чувства духовен подтик към ново дръзновение, без много помайване да се залавя за работа, но и да си дава сметка, че тръгва по пътя на саможертвата. С това той приключи разговора и най-вероятно се е върнал към марулитите. За мен остана удивлението как един обикновен градинар е достигнал до такава житейска философия и как без каквато и да било предварителна подготовка беше в състояние да ми отговори по този начин.

Аз приех съвета му и до ден днешен се стремя да го следвам.

СЪБИРАЩА И ИЗПУСКАЩА ЛУНА

Тук многократно ще говорим за събиращите и изпускащите сили на Луната (в някои райони я наричат също "възходяща" и "заязваща" Луна).

Важно е да се знае първоначално, че събиращата и изпускащата Луна няма нищо общо с лунните фази, т.е. с това дали тя в момента нараства или намалява. "Събиращата" и "изпускащата" Луна са понятия, които са в зависимост от позицията на Луната върху зодиакалния кръг.

Във всички зодиакални знаци, през които преминава Слънцето в своя годишен кръг от зимното слънцестоене (21 декември) до лятното слънцестоене (21 юни) /от Стрелец до Близнаци/, се крие една събираща, възходяща сила - силата на зимата и на пролетта, сигнализираща постепенно наедряване, увеличаване, експанзия, растене и цъфтеж.

Изпускащата, намаляваща, захождаща сила е свойствена за знаците от второто полугодие /от Близнаци до Стрелец/ - това са силите на лятото и есента, означаващи зрелост, реколта, жътва, залез и почивка (покой).

Впрочем в езиковата употреба знаците Близнаци и Стрелец обикновено не са фиксирани съвършено точно, защото представляват повратни точки между събиращите се и изпускащите сили и затова не могат да бъдат еднозначно причислени към една от двете сили. Точната разлика придобива значение едва при съответната дейност, която сме си набелязали.

Събираща (възходяща) сила

Стрелец, Козирог, Водолей, Риби, Овен, Телец, (Близнаци)

Изпускаща сила

Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, (Стрелец)

Двете свойства - "събиране" ("възход") и "изпускане" ("залез") се проявяват и при 28-дневното пътешествие на Луната през зодиакалния кръг - **все едно, че силите на пролетта, лятото, есента и зимата са вместени в рамките на един единствен месец**. Те допринасят за индивидуалния "колорит" на съответния знак и според лунната фаза оказват специфично въздействие върху градина-

та и природата, но също така и в лечебната практика.

Времето на възходящата Луна някога било определяно и като "урожайно време" ("Жътвено време"), а знаците със изпускаща сила - "сеитбено време", защото в земеделието и градинарството, освен другите ритми, голяма полза оказват и тези два различни импулса. При събиращата Луна (от Стрелец до Близнаци) се надигат соковете, плодовете и зеленчуците са особено сочни, много облагодетелствано е надземното развитие на растенията. При изпускаща Луна (от Близнаци до Стрелец) соковете тръгват надолу и стимулират образуването и изграждането на корените.

В миналото хората са използвали мощен образ - "мостче", за да могат да различават тези импулси. Когато в даден календар е бил изобразяван такъв знак, тогава той изглеждал като паница: събираща, възходяща Луна - пълнеща се паница, жътва, реколта. И обърната обратно паница - знакът показва изпускаща, заязваща Луна - време за засаждане.

Друг опростен метод, с който да запомним кои знаци означават събираща, нарастваща сила и кои - изпускаща, изисква предварително познаване на телесните зони, управлявани от зодиакалните знаци. С помощта на таблицата в края това няма да ви бъде трудно.

Овен и Телец са със възходяща Луна. Тези два първи знака в зодиакалния кръг управляват горните външни части - от главата до тила и раменния пояс. Последните четири знака - Стрелец (възлова точка), Козирог, Водолей и Риби са също събиращи и управляват долните външни части - бедра, колене, подбедрици и ходила. Следователно, тези знаци от зодиакалния кръг сочат навън: от рамото нагоре и встрани, от коленете надолу, т.е. възходяща сила.

Средните шест зодиакални знака от Близнаци до Стрелец, сочат "навътре" в тялото и засягат главно вътрешните му органи: гърди, бял дроб, черен дроб и бъбреци до зоните под кръста, т.е. заязваща, спадаща сила.

Таблицата показва различните импулси на действие на отделните зодиакални знаци върху телесните части, върху частите на растенията и качеството на храната

ТАБЛИЦА НА ЗНАЦИТЕ ОТ ЗОДИАКАЛНИЯ КРЪГ								
Зодиакален знак	Символ ноб/стар	Телесна зона	Система органи	Част от растението	Елемент	Събираща/Изпускаща	Характеристика на храната	Характеристика на геня
Овен		Глава, мозък, очи	Сетивни органи	Плод	Огън		Белтък	Топъл ген
Телец		Ларинкс, органи на гобора, зъби, челюст, гърло, слухови, уши	Кръвообращение	Корен	Земя		Сола	Хладен ген
Близнаци		Раме, ръце, бял дроб	Желези	Цвят	Въздух		Мазнина	Въздушен/Светъл ген
Рак		Гърди, бял дроб, стомах, черен дроб, жлъчка	Нервна система	Лист	Вода		Въглехидрат	Влажен ген
Лъв		Сърце, гръбнак, диафрагма, кръвообращение	Сетивни органи	Плод	Огън		Белтък	Топъл ген
Дева		Храносмилателни органи, нерви, галак, панкреас	Кръвообращение	Корен	Земя		Сола	Хладен ген
Везни		Ханш, бъбреци, пикочен мехур	Желези	Цвят	Въздух		Мазнина	Въздушен/Светъл ген
Скорпион		Полови органи, пикочоотделителен канал	Нервна система	Лист	Вода		Въглехидрат	Влажен ген
Стрелец		Бедра, вени	Сетивни органи	Плод	Огън		Белтък	Топъл ген
Козирог		Колене, кости, стави, кожа	Кръвообращение	Корен	Земя		Сола	Хладен ген
Водолей		Подбедрица, вени	Желези	Цвят	Въздух		Мазнина	Въздушен/Светъл ген
Риби		Крака, пръсти на краката	Нервна система	Лист	Вода		Въглехидрат	Влажен ген

КАК ДА РАЗСПРОСТРАНЯВАМЕ "РОДОВО ИМЕНИЕ"

/ПРИЗИВ И НАЛАГАЩА СЕ АНКЕТА/

ЕДНА УСПЕША ГОДИНА, НО...

Днес периодичните издания /ежедневници, седмичници и списания/ трудно проходим. Много добри намерения и чудесни издания не издържат на една действителност, в която се търси сензационна и силни преживявания със съмнителна стойност, както и "разбулването" на "интимни тайни" /в много случаи доста напогани или просто измислени/, да не говорим за тайно платените реклами на всемогещи знахари и всезнаещи ясновидки и астролози.

И все пак "Родово имение" не само не изчезна, но все повече набира скорост и броят на четящите го нараства.

"Родово имение" предлага сериозни статии, информации, научни доклади и съобщения, стойностни творби, чието съдържание редовните читатели следят от брой в брой. Този факт е чудесен, но той не може да привлече от раз вниманието на хора, които се ориентират по заглавията с едри букви, свързани с поредната сензация, ужасно убийство или... Така, че той засега не е привлекателна "стока" за продавачите по павилиони и сергии.

Това налага, поне временно, "Родово имение" да се разпространява от хора, които

познават добре съдържанието му и го предлагат на свои познати, които биха го чели с интерес, след като са получили един-два броя отначало безплатно. Именно от такива разпространители сега се нуждае този твърде своеобразен за времето и нравите ни седмичник. Те, получавайки 50% от цената му, биха извършвали едновременно едно полезно обществено дело и биха имали джобни пари, които, уви, сега ги нямат толкова свестни работливи българи.

ЗАЩО ПРИЗИВ И АНКЕТА

Защо призив?

Ами защото "Родово имение", по мнение на редакцията, сега се нуждае именно от такива разпространители.

А защо и анкета?

Защото реализирането на едно необходимо ново ефективно разпространение на "Родово имение" трябва да е дело не само на редакцията му, а на всички, които милеят за седмичника и са често и следовници на идеите и дейността на Анастасия. Надяваме се, че те биха могли да ни изпратят своите виждания за разпространението на "Родово имение", както въобще, така и конкретно там, където живеят. Те биха могли много да напра-

вят също така като намерят такива разпространители или самите те станат тези разпространители.

КЪДЕ ДА НИ СЕ ОБАЖДАТ СЪОТВЕТНИТЕ ХОРА, ЖЕЛАЕЩИ ДА СТАНАТ РАЗПРОСТРАНИТЕЛИ ИЛИ СЪС СВОИ ИДЕИ ДА НИ ПОМОГНАТ

Естествено - в редакцията. Във всеки брой, всички начини за контакт са посочени: телефон, имейл и адрес.

Ще се радваме да се срещнем лично с тях. Ще ни е драго да отговорим подробно на всички въпроси, свързани с богатото съдържание на вестника, какви контакти сега осъществяваме с нашите читатели (често сътворци на седмичника) или да им посочим името на човека, на който изпращаме известен брой екземпляри в съответното селище.

Благодарим ви предварително за бъдещото съдействие и за вашите идеи и предложения.

*Атанас Панчев,
главен редактор
на в-к "Родово имение",
и редакционната му колегия.
София, 27.12.06 г.*

Тържеството на 24 октомври 2006 г. по случай годишнината на в. "Родово имение"

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

Уважаеми господин Панчев,
Изпращам Ви за публикуване едно свое стихотворение, посветено на 70-годишния юбилей от рождението на неповторимия писател и поет - НИКОЛА ГИГОВ, пред когото и аз лично се прекланям заради неговото обаятелно творчество и човешка скромност.

Използвам случая да поздравя Вас и целия творчески колектив на "РОДОВО ИМЕНИЕ" по случай Коледните и Новогодишни празници, като Ви пожелавам много здраве, щастие и творчески успехи при издаването на такъв забележителен литературен феномен, какъвто е днес вестникът.

*С дълбоко уважение:
Димитър А. Шопов -
литературен клуб
"Ал. Константинов"
при читалище "Христо Ботев",
град Пазарджик*

Н. Гигов при езерото на екооселище "Родное" до гр. Владимир, Русия

**На обаятелния човек и творец
НИКОЛА ГИГОВ - по случай
неговата 70-годишнина**

НА ЕДИН ПОЕТ

Прибрал се в своя дом безмълвен,
сред мрака тих оставаш сам самин,
на завист и омраза беден,
на истини кристални - верен син.

Душата ти е клавиатура
на ноти и изящество с чар,
на песни, родени сред буря,
изваяни от бистър кехлибар.

Стихът ти, с елмази украсен,
плува в езера от чувства луди,
понякога проплаква, унижен
от лъжи красиви и заблуди.

Често яхнал мечти от рози,
облечени в дрехи златокани,
забравил за горест и сълзи,
за дните, жестоко изтерзани,

тръгваш по пътя на птиците
към нови, по-лазурни брегове,
угасил болката в зениците
с надеждата, която те зове.

Пред теб, в безкрайния всемир,
добра и свята, мълчи земята,
повял ветрец над цветната шир
с вечерен хлад облъхва земята.

Мили приятели!

Казвам се Йорданка Николова, от Силистра. Пиша ви, за да изразя благодарността си за хубавия вестник, който е очакван гост всяка седмица в моя дом от една година. Анастасия се появи в моя живот като пролетен вятър. Прочетох книгите в превод, чета ги и на руски език. Имах възможността да бъда на конференцията "Планетарното значение на родовите имена", това лято чух и част от изложенията от Международния симпозиум на Рила. Животът ми се променя - с въпросите, които си задавам, а те се отнасят и до живота, и до работата ми. Работя като лекар от 26 години, терапевт съм, и това е период, достатъчен, за да си направя равностойна и на живота си, и на резултатите в професията ми. Съмишленник съм на идеята за Родовите имена в България.

Като лекар смятам, че резултатите на официалната медицина биха били повече, ако подаде ръка на традиционната, но това не се прави по много причини. Лекарите, които работим в системата, даже не винаги знаем причините, но е видно, че фармацевтичната индустрия е процъфтяваща.

Българските лекари имат много добра професионална подготовка, добри диагностични са, но фармакологията като единствен метод на лечение ограничава възможностите ни. Човекът не е само анатомия и физиология. Той е чувства и мисли, които обуславят болести. Българските лекари имаме да извървим своя път от материалистичния възглед за човека към човека в неговата цялост.

Изпращам ви 2 от моите рожби - едно стихотворение и една приказка.

До нови срещи!

*С уважение:
Йорданка Николова,
гр. Силистра*

ИСКАМЕ В БЪЛГАРИЯ, ИСКАМЕ В БЪЛГАРИЯ ...

От стр. 1

Участниците в музикалния лагер сами поемат разноските, в което се включва пълен пансион и заплащането на преподавателите, водещи заниманията по виолончела - Владислава Киселова, контрабас - Нели Дечева, пиано - Борислава Ганева, цигулка - Дориан Молхов. Пребиваването включва срещи с морето, посещения на концерти в близките градове, запознаване с бита на селото. В музикалния лагер има и акордеонисти - българчета от селото и българска флейтистка, която живее в Женева, а тази година ще участва и алт-саксофонист. При музикалните занимания се акцентира върху ансамбловото свирене и усвояването на български репертоар от: П. Владигеров, М. Големинов, К. Илиев, Д. Ненов, В. Танева и др. Интересът към нашата музика е изключителен. От тук усвоените творби поемат международния си път, а техните изпълнители отчитат, че винаги имат силно въздействие и се оценяват като оригинални.

Броят на участниците в музикалния лагер е между 10 и 14 изпълнители от 9 до 16-годишна възраст, а тази година е от 12-13 до 16-годишна възраст. Създателката на лагера Владислава Моралес предоставя чудесната си къща и красивия обширен двор за пребиваване, музикални занимания и концерти. Природата на селото и допълващото очарование на морето от близкия нос Калиакра и Каварна създават неповторима атмосфера за творческа дейност. Често в концертите на участващите в лагера се включва и прочутия фолклорен танцов ансамбъл на с. Българево.

Сигурно Владислава не осъзнава достатъчно многото задачи, които изпълнява нейния музикален лагер: пропаганда на българската музикална култура като композиторско творчество, педагогическо майсторство и изпълнителски постижения, интеркултурно образование, възпитание на толерантност и др. Съществена е и грижата за повдигане на културното равнище на селото. Създателката на лагера отказва предложение за сътрудничество от кмета на гр. Каварна, защото целта ѝ е културата на с. Българево. На тази благородна задача Владислава подчинява един от организираните от нея концерти на известните Еличка Кръстанова от "Мистерията на българските гласове" и Кръстан Кръстанов - оперен певец, баритон. Кога други път жителите на селото ще чуят и видят "на живо" родопски фолклор и оперни арии от Верди, Бородин и др?

Любовта на Владислава към работата в музикалния лагер е явна. Явна е и голямата енергия, с която е заредена за изпълнение на различните ѝ роли на музикантка, съпруга, майка, орга-

низатор и изпълнител. Понякога има грижи с присъстващите майки в лагера. Те се учудват на любовта на нейните швейцарчета към българските деца и примитивния бит на селото, любовта, която поражда желание и успех за събиране на средства за пребиваване на три български момчета в Женева /двама акордеонисти на 15 и на 16 години и един пианист на 18 г./ и за подарък - компютър за българските приятели от лагера.

Неповторима, запомняща се среща се е състояла през 2006 г. на 11 април с участието на изпълнители от Българевския музикален лагер - деца от Женева, и трите момчета от селото. В известна женеvsка катедрала е звучала музика и от български творци. Накрая двамата акордеонисти са изсвирили български хора, които очарованата публика е съпроводила с танц.

Музикалната инициатива на Владислава Киселова-Моралес се осъществява вече трета година. Почти не е популяризирана. Телевизията в Добрич е създала филм, а от Каварна са раздали видеоматериали на участниците за спомен. Би трябвала по-голяма известност, защото в този опит има оригинален, нестандартен, завладяващ заряд. Почти всичко се извършва на приятелски начала. В разговора с Владислава не чух от нея думата "спонсори" и "няма средства". Тя все намира приятели, роднини, близки, които да подпомагат благородното ѝ, родолюбиво и хуманно дело. В чужбина има достатъчно българи, които да последват примера ѝ, да го последват, за да има все повече чужденчета, които на път за родната си да скандират: "Искаме в България, догодина сме отново в България..."

1/ Статията е поместена със съкращения в сп. "Музикални хоризонти" 2006/7, с. 13

2/ Българката Владислава Киселова-Моралес произхожда от семейство на музиканти. Завършва НМА "П. Владигеров" през 1990 г. в класа по виолончела на Светослав Манолов, а също и на Ани Атанасова. Живее и работи като преподавател по виолончело в няколко училища в Женева вече 16 години. Концертира в ансамбли, а понякога участва в световноизвестния швейцарски кuartет "Терпсихорд", познат и на българската публика, и в който свири още една българка - талантиливата цигуларка Рая Райчева.

БЪЛГАРИЯ, НЕЙНИТЕ ПРИЯТЕЛИ И СВЕТЪТ ФРЕНСКИЯТ НАРОДЕН ТАНЦ ЛА БУРЕ И НАШАТА РЪЧЕНИЦА

/2-ра част/

Николай КАФТАНДЖИЕВ

/Една загадка/

Продължение от бр. 1 (62) на "Родово имение"

КОЙ Е Г-Н ГАНДИЙОН-ЖАН Д'АРМ И НЕГОВАТА КОЛЕКЦИЯ ОТ БУРЕИ

Да си припомним накратко кой е той и да надникнем в неговата колекция.

Предшният текст накратко завършваше така:

"Френският писател Гандийон-Жан д'Арм, пишеше Христо Стойчев, е всеобщо признатият в страната си човек за най-учения по въпросите, засягащи Оверния. Многобройните му трудове са спирали вниманието на френското правителство, което го е наградило с ордена на Почетния легион /най-високото френско отличие - бел. Н. Кафтанджиев/.

Благодарение на него ние знаем, че вариациите на гласа, на който се пее Бурейта, са многобройни, както са многобройни и вариациите на текста на същата песен. Господин Гандийон-Жан д'Арм притежава колекция от 72 бурей на овернянски диалект."

В по-нататъшните си редове Христо Стойчев прави анализ на френски и български текстове в чисто академичен стил. В единия брой на "Родово имение" той ще бъде представен сбито.

В случая под "сбито" трябва да се разбира, че няма да давам текстовете на песните на староовернски и техния превод на френски, а само техния български превод със съответния коментар на Христо Стойчев.

И така, да продължим с текста на Христо Стойчев:

"Г-н Гандийон-Жан д'Арм притежава колекция от 72 текста на бурей на овернянски диалект. Мислим, че е уместно да цитираме поне две от тези, които той сам счита за най-интересни, с французския им произход, направен от самия него, и пояснение към българския такъв:

Ето едната:

Нещастен е който си има булчица

Нещастен е и който си няма
Който си няма би желал да си има

Който си има би желал да си няма.

Тралала Тралала
Тралала Тралала

Ето и другата:

Искам я Марияна,
Искам и ще я взема,
Ще уга да я търся
И ще я доведа
Въпреки брака ѝ
Ще се ожена за нея.

(Правописът на песните е на Христо Стойчев.)

КОМЕНТАРЪТ НА ХРИСТО СТОЙЧЕВ

"При все, че в открадването на момата всеки българин вижда един български обичай, но този, като общ и за други народи, не трябва да ни спира и от него не би трябвало да вадим заключения; нам прави впечатление друго нещо - сходството на този текст с този на една костурска песен:

"Нея ке я земам
Жена ке ми станет
Чехли ке ѝ купам
Да не бара боса
По ситната роса.

гдето се вижда същата мъжествена смелост да си има за жена избраната мома - "нея ке я земам".

Не по-малко характерна е и песента, която пеят в карловско:

Мари Раго, бяла Раго,
Мене жа ме земеш
Баща ти не дава
Мене да ме земи
Него жа убия
Тебе жа те зема...

И в двата текста - овернянския и българския, се вижда същата буйна смелост и мъжество да се притежава за съпруга избраната жена."

В следващия брой на "Родово имение" загадката продължава с нови сходства между овернци и българи.

София, 25.12.06 г.

ЯНУАРИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ФЕВРУАРИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

МАРТ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

РОДОБЕ 2007 ИИ

АПРИЛ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

МАЙ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ЮНИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

30 МЕНЕ

ОКТОМВРИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЮЛИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

НОЕМВРИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	11	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

АВГУСТ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ДЕКЕМВРИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

СЕПТЕМВРИ

ПОНЕДЕЛНИК	ВТОРНИК	СРЯДА	ЧЕТВЪРТЪК	ПЕТЪК	СЪБОТА	НЕДЕЛЯ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

Д-р мег. науки
Норман УОКЪР
м.с. Рая ГАРДЖЕВА

САЛАТА /маруля/

В сока на салатата има много полезни вещества за човешкия организъм. Той съдържа в голямо количество желязо и магнезий. Желязото е най-активният елемент в организма и е много важно то да се обновява непрекъснато. Черният дроб и далака са места, където то се складира и изпълва от организма при внезапна необходимост, като например

за бързо образуване на кръвни телца при загуба на кръв. Освен това запасите от желязо в черния дроб осигуряват минерални елементи за всяка част на организма при критични случаи.

Запасите от желязо в далака играят роля на акумулаторна батерия, в която кръвта се презарежда с необходимото количество електричество за своите функции, без които е невъзможна правилната обмяна на веществата.

Освен това в марулята се съдържа и калций, който, съчетан с желязото и магнезия, прави този зеленчук изключително полезен.

В смес с морковения сок свойствата на маруления сок се обогатяват.

Натрият в морковения сок способства за поддържането на калция в марулята в разтворен вид.

В салатата се съдържа повече от **38% калий**, **15% калций**, повече от **5% желязо** и около **6% магнезий**. Салатата съдържа също повече от **9% фосфор**, който е един от съставните части на мозъка, и **много сяра**, която влиза като съставна част в хемоглобина на кръвта и играе роля при окисляването. **Много от нервните заболявания се дължат на това, че тези два елемента - фосфорът и сярата, постъпват в организма в неорганичен вид чрез месото и булгурните храни.** Магнезият в салатата обладава изключително оживяващи способности, особено за мускулните тъкани, за мозъка и нервите. Органичните соли на магнезия служат като строителни материали за клетките, главно за нервната система и белодробните тъкани. Те също съдействат за поддържане

на нормално кръвообращение, както и другите функции.

Заедно със **силиция**, който се съдържа в салатата повече от 8%, в нея се съдържат и сяра и фосфор. Те са необходими за нормалното състояние на кожата, за сухожилията и растежа на косата. Прекаленото количество от тези елементи в храната в неорганичен вид се явява като причина за недохранването на корените на косите и те започват да падат.

Ежедневното употребяване на смес от морковен, спаначен и салатен сок обезпечава храна за нервите и корените на косите. Друго ефективно средство за подобряване растежа на косата и възстановяване на нормалния им цвят е смес от морковен, салатен, люцернов сок и сок от зелени чушки.

За получаване на сок от салатата по-добре е да се използват тъмно-зелените листа /външните, поради това, че те съдържат повече хлорофил и други жизнено важни елементи.

Сокът от салатата е много полезен при туберкулоза и стомашни заболявания. Той също е мочегонно средство. Поради богатото си съдържание на желязо и други ценни елементи, този сок в съчетание с морковения сок се препоръчва на децата и дава много добри резултати.

АРТИШОК /земна ябълка/

Артишокът е богат на алкални минерални елементи, като **калият** е повече от 50 % от всички минерални елементи, взети заедно.

Артишокът се отнася към вида на слънчогледовите растения и в Италия се отглежда в големи количества.

В сурово състояние този зеленчук съдържа ензима инсулаза и голямо количество **инсулин**. Инсулинът е вещество, което прилича на нишесте и се превръща в лувулоза под въздействието на ензима онулоза. Затова грудките на артишока могат да се ползват от диабетиците без страх. Сокът му е полезен и вкусен и може да се приема поотделно или смесен с други сокове.

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЛЕКАРСТВА

ЛЕВЗЕЯ

(*Rhaponticum carthamoides* (Willd),
Leuzea carthamoides)

Милена АТАНАСОВА

Използвани части от растението: Корените и плодовете на растението се използват в лечебната и профилактична практика като адаптогенно средство, за тонизиране централната нервна система, при физическа и умствена преумора, смущения в половата функция и хроничен алкохолизъм.

Основни биологично-активни съставки: Екдистерони, алкалоиди, аскорбинова и фолиева киселина, каротин, инулин, етерично масло, тритерпентинови сапонини и флавоноиди (рутин).

Здравни ефекти: Екдистероните имат доказан адаптогенен и анаболон ефект, снижават съдържанието на холестерол в кръвта и имат леко понижавашо кръвното налягане действие, съдоразширяващ ефект, стимулират образуването на хемоглобин в червените кръвни клетки.

Приложение: Под формата на таблетки от 5 мг се препоръчват 1 до 5 таблетки дневно. Спиртно-водни екстракти от левзея се добавят към някои храни (мед), като се препоръчва приложение в дози 1 чаена лъжичка (7 г) дневно при здрави индивиди и по 2 чаени лъжички на ден за по-бързо възстановяване след заболявания, при работа, свързана с екстремни физически и психически натоварвания.

Странични ефекти: Левзеята е ниско токсична. Не се съобщават неблагоприятни странични действия. С оглед на наличието на екдистерони да не се прилага при жени по време на бременност и кърмене.

УПРАВЛЯВАЩАТА ПОЛИТИЧЕСКА КОАЛИЦИЯ СРЕЩУ БЪЛГАРСКАТА ПРИРОДА

На 27 декември лидерите на управляващата коалиция Сергей Станишев, Симеон Сакскобургготски и Ахмед Доган и политическите ръководства на трите партии БСП, НДСВ и ДПС се произнесоха за обхвата на европейската екологична мрежа **НАТУРА 2000** в България. Решението е за влизането на България в ЕС със **109** защитени зони за опазване на птиците (**16,23%** от територията на страната) и **196** зони за местообитанията (**15%** от страната). Очаква се решението да бъде потвърдено на заседание на МС.

С това свое решение политиките тотално потъпкаха труда на близо 250 експерти от всички научни звена и неправителствените организации, които работиха за изграждането на мрежата. Напомняме, че след над 10 000 човекодни експертен труд и 4-годишно проучване експертите определиха, че **23,6%** за птиците и **28,6%** за местообитанията са абсолютния минимум от територията на страната в НАТУРА 2000, за да се изпълнят целите на мрежата и ангажимента ни към ЕС, а именно - дългосрочното опазване на видовете и местообитанията, обект на защита.

Решението е безпрецедентно, защото до-

пуска политическа намеса в процеса на изграждане на НАТУРА 2000, който според европейските директиви става изцяло въз основа на научни критерии. При това, всяко място се оценява на базата на своята значимост, а дискусии върху процентите от площта на страната в НАТУРА 2000, без да се взимат предвид конкретните обекти, са недопустими. Подобни оценки от водещи политически фигури, взимани само въз основа на това чии партийни/икономически интереси може да засегне опазването на природата в даден район от страната, говорят сами за себе си.

Най-страшното е, че по този начин българските политици декларират отричането си от стремежа към устойчиво развитие и дългосрочно опазване на природните ресурси на България. Българските граждани ще загубят, като позволят единици привилегировани да усвоят природните ресурси на страната, вместо те да се ползват дългосрочно в полза на обществото. Неправителствените организации очакват и ответна реакция от ЕС за неизпълнение ангажиментите на страната ни и като резултат спиране на хезионни и структурни фондове за земеделие и околна среда, огромни глоби и такси в размер на милиони ЕВРО. /Това вече се е

случвало във Франция и е на път да се случи в Испания, Полша и други страни членки/. За съжаление, евентуални санкции и "орязване" на инвестиции няма да засегнат лидерите на Коалицията, нито взимашите решенията, а обикновените граждани!

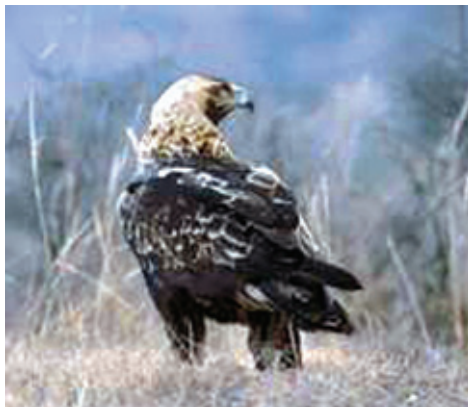
P.S. Вчера зам. министър г-н Дардов е заявил пред медиите, че зоните със силен инвестиционен интерес по Черноморието ще бъдат извадени от "Натура 2000". Законовата рамка обаче се разработвала в момента. "Нека първо определим зоните, а после ще изкарваме територии от тях".

От представители на правителството на Р България вече се чуват предложения за премахване на оценката за плановете и програми в местата от НАТУРА 2000 от Закона за биологичното разнообразие, която е и основен механизъм, гарантиращ дългосрочното опазване на местата.

Българските природозащитници няма да посрещнат с ентузиазъм приемането ни в ЕС. Те вече знаят, че дори когато ЕС ни дава готови схеми и средства за развитието на страната, щом политическият елит не взема националноотговорни решения, щом се потъпкват българските закони и няма политическа воля това да се спре, ЕС не може да ни помогне.

НАТУРА 2000 е общоевропейска мрежа от територии, подлежащи на защита, с цел да се осигури дългосрочното запазване на най-ценните видове и местообитания, които са от значение за Общността.

Тя трябва да бъде изградена във всички страни членки на Европейския съюз и се поставя като изискване при присъединяването на страните кандидатки за членство.

Създаването на мрежата е насочено към постигането на баланс между опазването на видовете и местообитанията и дейностите на човека.

Изграждането на НАТУРА 2000 се основава на две основни за ЕС споразумения, свързани с опазване на околната среда и биоразнообразието. Това са **Директивата за птиците** и **Директивата за местообитанията**. Обект на защита на двете директиви са около 140 природни местообитания и над 600 вида животни и растения, които са определени като значими за Европейската общност.

Основните изисквания на двете Директиви са отразени в Българското законодателство чрез **Закона за биологичното разнообразие**, приет от Народното събрание през август 2002 г. Съгласно този закон в България се обявяват т.нар. "защитени зони", които са част от "националната

НАТУРА 2000

екологична мрежа". Защитените зони са местата от територията на страната, които отговарят на изискванията за наличие на местообитания и видове, включени в приложенията на Директивата за птиците и Директивата за хабитатите.

Отговорната институция за изграждането на екологичната мрежа у нас е Министерството на околната среда и водите.

Зелени Балкани са водеща неправителствена организация в България при изграждането на Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000.

Тя е основен фактор, подпомагащ МОСВ в изпълнение на ангажиментите, поети пред ЕС, във връзка с изграждането на мрежата.

Участие на Зелени Балкани в развитие на НАТУРА 2000 в България

Съгласно Закона за биологичното разнообразие на България, отговорната институция за изграждането на екологичната мрежа у нас е **Министерството на околната среда и водите**.

На 01.10.2002 г. Стартира Проект **"Опазване на видове и местообитания в България: сближаване с ЕС"**, финансиран от програма DANCEE на Датското Министерство на околната среда, целящ да подпомогне Национална служба за защита на

природата, МОСВ при изграждането на мрежата НАТУРА 2000 в България.

Към декември 2004 бяха идентифицирани 310 потенциални Натура 2000 зони. За 129 от тях бе събрана изцяло или частично екологичната информация, изисквана за попълването на Стандартните формуляри на Натура 2000.

От страна на Зелени Балкани в проекта участваха 11 полеви експерта в областта на орнитологията, малакологията и ихтиологията, които заедно с над 20 доброволци проучиха и попълниха полевите и електронните формуляри на 33 места с обща площ 459 242 ха.

Като естествено продължение на работата за изграждане на Европейската екологична мрежа в България се яви проектът на Зелени Балкани **"Изграждане на мрежата от защитени зони НАТУРА 2000 в България"**, финансиран от ПУДООС /Предприятие за изпълнение на дейностите по опазване на околната среда/.

Проектът цели изпълнение на ангажиментите на Република България по изграждане на НАТУРА 2000 и подготовка на изискваната от Европейската комисию документация за потенциални защитени зони, определени от страната ни като значими за Общността.

Като част от проекта през 2005 г. беше извършена огромна по обем полева работа (над 3200 човеко/дни) с ангажиране на над 100 експерта в 244 потенциални защитени зони. Над 2000 човеко/дни бяха вложени в камерална работа за попълване на стандартните формуляри на Натура 2000 и подготовка на картен материал. Уточнени бяха границите и бе направен баланс на собствеността и земеползването в 130 от потенциалните Натура 2000 защитени зони. Направени бяха и оценки за националното покритие на 29 горски местообитания.

През 2006 година работата по проекта продължи, като в Министерството на околната среда и водите беше внесена пълната документация на потенциални защитени зони.

ВАЖНО! АБОНАМЕНТ 2007 Краен срок - 15 януари

Уважаеми читатели и съмишленици, крайният срок, в който можете да се абонирате за специализирания седмичник за човека и природата, е удължен до 15 януари 2007 г.

В каталозите на всички пощенски станции на страната "Родово имение" е под номер 618. Запомнете го и настоявайте пред служителите на РП, ако случайно още не са разбрали за нашето издание, да ви абонират.

Цените за абонатите са с намаление.
за 1 година - 52 броя - 24 лева
за 6 месеца - 12 лева
за 2 месеца - 4 лева
за 1 месец - 2 лева

Вашият абонамент помага вестника да излиза и да се разпространява до всички краища на нашата родина.

НОВОГОДИШНА ЕЛХА

Във близката гора елхичка малка
до явор стар живеела сама
и нямала сестрички, ни другарки
елхицата от старата гора.

Как искала да литне към небето,
протягала иглиците си тя,
жадувала простора син и ето,
пораснала - красавица елха!

Елхата не останала самичка,
зората будела я в утринта,
люлеели се палавници птички
и вятър в клоните приспивно пял.

Росата мила китната ѝ дреха,
дъждът прегръщал живото дърво,
а слънцето за радост и утеха
целувало иглиците с любов.

През пролетта се раждала отново,
през лятото - светлика засиял
със мир и песен пращала на хората,
приветствала звезди под свода бял...

Сега краси тържествена площада,
окичена със ярки светила...
Стои сама-самичка, вечно млада...
В Христова възраст, казват че била.

Йорданка НИКОЛОВА, Силистра

ЩАСТЛИВАТА НОВА ГОДИНА

Чака ме! Чака! Чака ЧОВЕКЪТ,
с топло огнище, вгледан в жарта!
В път ЩАСТЛИВА по снежна пътека
РАДОСТ да влея във всяка врата!
Ще седна с ХОРАТА на софрата!
Ще вдигнем чаши с вино - искри!!!
За наздравица - ДУМИ СЪРЦАТИ -
за безбрежни и свидни зари!
Нека ПРИЧАСТИЕ вземем отново!
Да прославим могъщия БОГ!
Светлина да даря с мойто СЛОВО!
Ж и в о т ъ т пребъде; СВИДЕН, строг!
Идвам редом: в столетие ново,
с Р О Ж Д Е С Т В О Т О, заченато в нас!
с ЕВРОПЕЙСКО начало ХРИСТОВО:
съвестта да събудя във ВАС!
Разчупих: ГОЛЯМА, БЯЛА ПИТА...
замесена от БОГА с ЛЮБОВ!
Добротата, в сърцата скрита,
ще литне с ВЯРА, ще бъде ЗОВ!
Красота ВИ дарявам в сърцата!
Б Л А Г О С Л А В Я М Ви за добрини!
Нахранете със БЛАГОСТ МЕЧТАТА
за ПРЕКРАСНИ и ТВОРЧЕСКИ дни!
За ДОБРУВАНЕ песен ЩЕ ПЕЯ!
Във свещичките ще ЗАПЛАМТЯ!
Вино червено ще Ви наляя!
НОВА ГОДИНА! ЧЕСТИТА!
С В Е Т А!!!

20.12.2006 г.

ПРИКАЗКА ЗА ЯБЪЛКОВОТО ДЪРВО И МОМИЧЕТО СЪС СЛАМЕНИТЕ КОСИ

В една слънчева страна, която била част от Рая, в красива равнина, край голяма река, в своето Родово имение, живеела една жена. Тя ставала рано, посрещала слънцето и му благодаряла. Имала прекрасни коси и им благодаряла, че я свързват с Космоса. На очите си, които били като небето, благодаряла, че може да се радва на Божия свят. На ръцете си благодаряла, че всичко, до което се докосвали, ставало красиво, а на нозете, че я носят до всяко кътче на имението.

В градината ѝ растяла една ябълка. Зиме я загръщала да я пази от студа, а лете клончетата укрепвали с песните на птиците и на жената. Когато всички посрещали зората заедно с гласовете на птиците, на тревите и на дърветата, се носел и гласецът на ябълката - все по-нежен и по-уверен.

Ябълката растяла в дружното семейство на жената, докато една пролетна утрин се събудила цялата в цвят. Колко била щастлива, не можела да се нарадва и всички ѝ се радвали! Слънчицето я обливало със светлина, птичките ѝ се възхищавали с нежни мелодии, а Луната и звездите ѝ пеели вълшебни песни. Тя се изплашила, когато една сутрин се събудила без прекрасната си дреха, но жената я успокоила, защото знаела причината: по клончетата набъбвали малки плодчета. Ябълката ставала все по-красива, с разкошна зелена дреха, и от нея лъхали спокойствие и радост. Когато врабците ѝ идвали на

гости, те внимавали да не наранят плодовете. Мама ябълка ставала все по-красива, докато една сутрин се събудила цялата в узрели плодове - червени личица се показвали между листенцата.

- Умницата ми, красавицата ми! - говорела ѝ жената.

Писа обикаляла дървото и стопанката си и усещала тяхната радост.

По същото време на завоя на голямата река, в големия град, в един панелен блок, със баба си живеело момиченце със дълги крачета и сламени коси.

Слънцето всяка сутрин го събуждало за училище, но това ставало все по-трудно. Момиченцето нямало сили.

- Едно момиченце има нужда от твоите ябълки! - казало Слънцето на ябълката в имението.

Ябълката притаила дъх. Целия ден пяла нежни песни на децата си, милвала ги с листенцата си, а после дъждец измил лицата им. Те се сгушили у мама ябълка, спали непробудно и сънували лятото.

Сутринта, преди Слънчо да се покаже на хоризонта, мама ябълка разлюляла клончетата си, ябълките полетели и една по една се намерили на тревата сред цветя, щурчета и буболечки. Как хубаво ухаело всичко тук!

Когато сутринта жената се приближила и видяла плодовете, ахнала от изненада.

- Умницата ми, подарила си ми ги! Благодаря!

"Какво ли прави моята малка приятелка от големия град?" - си помислила една сутрин жената от имението и

се приготвила за път. Избрала най-хубавите ябълки, наредила ги внимателно в кошницата и се отправила към града.

Бабата я посрещнала разтревожена - момиченцето ѝ линеело. Приятелката го заварила слабичко и унесено. Седнала тя до него и погалила детската главица с ръка. Разказвала му за своето имение: за гората, където растели дъбове, брезии и кедри, елхи и борове, за реката, която разказвала за древни времена, за радостта, която изпитва Земята, когато мислим за нея и когато се грижим за всичко живо, за ябълката и за първите ѝ плодове.

Момиченцето слушало внимателно, очите му се отворили, усмивка озарила лицето му. То поело с благоговение ябълките. Представяло си отрупаното с ябълки дърво и цялото засияло. Когато си хапнало от тях, чувало песента на вятъра, усещало майчинската нежност на дървото. Сърцето на момиченцето се изпълнило с радост и руменина покрила лицето му.

На следващата година няколко нежни стебълца израснали до панелния блок, а след няколко години - красавици, отрупани с бяло-розов цвят, разпръскали там светлина.

После, едно момиче със сламени коси се радвало на малките червени слънчица и благодаряло на дърветата.

Когато и аз си хапнах от ябълките, те ми разказаха тази история.

Йорданка НИКОЛОВА,
Силистра

ЗАВЕТ

/по автограф
на книгата
"Орфей и Тракия"/

"Орфеев глас - поръча ми в сърцето!"
Орфеев брат - писател и поет!
Приех с възторг завинаги ЗАВЕТА:
... на Г и г о в съкровения съвет!
И вслушвам се в сърцето на ЗЕМЯТА! -
във рожбите ѝ - пролетни цветя!
Теб, вятърко, попитах за съдбата
на БЪЛГАРИ - ТРАКИЙЦИ по света!

Помолих ручейте - дървесата...
да ми запяят горда песента!
И... вслушвайки се в нея и водата:
от МУЗАТА почерпих радостта!
Аз съм щастлива, че творя, ЖИВЕЯ,
от пламъка, че ОГЪН се роди.
Със своите прадеди аз се гордея!
Аз слушам твоя свят СЪВЕТ: "Бъди!!!"

И пиша, пея волно и копнея...
Как страдам силно, но безспир ГОРЯ!
Така усещам още, че ЖИВЕЯ!
С любов за родната земя ТВОРЯ!
И... нека съм сълзица от росата!
Ще бъда ден! Ще бъда светлина!
Изгасна ли - искрица? - във ЗЕМЯТА!
Ще бъда пак пращинка от пръстта!
Ще бъда аз и в ХЛЯБА ни омесен!
И пак към СЛЪНЦЕТО ще се стремя!
Ще литвам волно с родна песен!
Аз вредом из ТРАКИЙСКАТА ЗЕМЯ!
Ще бъда ЗВЪНЪК ГЛАС и нежен трепет
/и/ ще живея с ОБИЧТА, додето...
дочувам пак съдбовен, ласкав шепот!
Орфеев глас тая във СЪРЦЕТО!

На читателите на вестник "Родово имение" -
Честита Нова Година!
Да е мирна и СВЯТА!
ТВОРЧЕСКА И БОГАТА!

Ноември 2006 г.

Веска ВЕЛЕВА - лит. клуб "Алеко" при читалище
"Христо Ботев" - гр. Пазарджик

БЛАГОДАТ ОТ ЧУДОТВОРНА ИКОНА В СЕЛО ЖЕЛЯВА

От стр. 1

Но от скромност не желае да се заявява. Отецът преди години споделил, че тази икона я няма в България, а би желал да я има - носи се славата ѝ на чудотворна, дори лекуваща раково болни. Минало време. Отецът бил много изненадан от скъпоценния подарък. На гърба на иконата стои надписът, че е личен подарък на свещеника. Той я занася в храма в с. Желява, където го пращат да служи. Казва ми, че като си тръгне някога оттам, ще си я вземе, защото такава е волята на дарителя. Едно от чудесата след гореща молитва, отправена към майката Божия, преживява самият той. Дъщеря му била в много критично състояние преди операция и след молитвата всичко минало благополучно. Отецът не забравил да благодари, но дошло още едно сериозно изпитание, отново с дъщерята - тя забременяла и лекарствата, които трябвало да пие след операцията, били противопоказни за плода. И тогава младата жена казала твърдо на баща си, че ще се осланя на Тази, която вече веднъж я е спасила, и не пиела никакви лекарства. С Божията помощ родила здраво момиченце. Направи ми впечателни изразът на бащата свещеник: "Проснах се пред иконата." Разказа ми и за други чудеса, случили се след искрена гореща молитва пред Св. Богородица Пантанасса.

След службата разпитах за гробовете и плочите в църковния двор и тук думата взе икономката. Разказа ми потресаваща история. Хайдути влезли в къща в съседно село. Там от семейството им прислужвало и малко момиче. На тръгване хайдутите му дали пръстенче. Минали години. Момичето порасло и се задомило в Желява. Мъжът на младата невеста отишъл на гурбет и от дума на дума казал от кой край е. Питали го за момичето. Казал, че неговата жена е със

Паметните плочи на Дядо Кьоле - инициатор за построяването на църквата "Св. Николай Чудотворец" в с. Желява и на съпругата му баба Добра

същото име и от съседното село. Тогава му казали да я пита за пръстена. И когато се върнал, тя му го показала. Спасеният хайдутин щедро дарил младите. След време сърцатата жена намерила гибелта си от турски ятаган - била заклана жестоко. В църковния двор има паметна плоча. Дядо Кьоле, нейният свекър, е погребан там. Той и неговите синове дали средства за построяването на храма, който е на името на св. Николай Чудотворец.

Преди идването на отец Ганчо Ланджев бил позапуснат. Имало и две жени, които трябвало да обслужват храма, но не се разбирали помежду си. Отецът решил да започне отначало. Заедно със сърцатата бивша кметица направили ремонт на храма, изчистили двора. На прозорчето на олтарата отвън видях красив витраж. Чисто и уютно, задушевна обстановка. И на тръгване погледнах назад - осветлението и кандилата не светеха, но омайващо светеха

ореолите на олтарните икони. За мое учудване чудотворната икона, облечена добре, тръгна с нас - оказа се, че това било практика - по-скъпите икони да се съхраняват извън храма, за да не съблазняват крадците поругатели. Сърдечно ви съветвам - посетете софийското село Желява в неделя, когато от 14 ч. е службата с акатист на Пресв. Богородица. Пътуването е с автобус от автогара Изток, докъдето пътуват трамвай №22 и автобус №78. Общуването с отца, икономката и хората в храма ще ви облагородят. Аз го изпитах. А ако решите да походите, можете да вземете автобус №90 от последната спирка в Малашевци, с който да отидете в Ботунец. Там има действащ храм, в който се отслужва акатистът в петък от 16 ч., можете да отидете на 1 км до манастира "Св. Мария Магдалина" и през друг мъжки манастир да изминете разстоянието до Желява, за да се поклоните на чудотворната икона.

БАСНИ ОТ СТОЯН МИХАЙЛОВСКИ

БОЖИЯТА РЪКА

Запитаха един арабин: "Как се увери, че съществува Бог?" Той каза: "Господ се не крий. Преко пустинята животни всякакви минават и отминават, ала низ пясъка стъпунките им ги издават..."
Така -
в световните неща кога се взираме -
следи от пипане на Божия ръка
намираме!

БОГ И ДОБРОДЕТЕЛТА

Яви се Добродетелта пред Бога
и каза му: - Напразно ходя, Боже, по света,
напразно проповядвам обновление; не мога
души заспали да пробудя, мрачни умове
да осветля! И моите трудове
за да не сгинат без следа, на мене
е нужно мощно подкрепление!
- Върни се между земни племена и родове -
отвърна Господ. - Давам ти другар. Той се зове
Търпение!

БОНАПАРТ ПРЕД РАЙСКИТЕ ВРАТИ

Яви се Бонапарт пред входа на Едема
и силно взе да чука... Ангелът вратар
запита: "Кой е?" Френеът му отговори:
"На род велик аз съм върховен господар!
Аз покорих Европа, рой царе заробих
и мойто име се възпява в целий свет..."
"Пред Божий блясък всеки друг блясък гасне
- издума ангелът. - Тук ти си непознат!"

УЧИТЕЛ И УЧЕНИЦИ

Духовен отровач - условен за народен
учител - проповядваше на младежта
таквиз начала: - Вън от предвековний ред природен
мощ друга нема на света!
Бог - то е висша слепота!
Зад туй, що прости хорица наричат Провиденье -
стои най-пълно самоуправление
на Веществото, царство на Плътта!
Живейте
в наслада и игри - без грижанье светлейте!
Дълг, идеал, прогрес - това са празни думи!
Самотверженост, любов - това са вети глуми!
Законът на законите в тъз реч стои: сполука!

От школата излезоха мъжаги,
които лакомяха за облаги
и за добивки. Тяхната наука
роди господаруването на юмрука,
на хитрините -
и на сплетните...

Тежкò
на онуй общество,
където юношеските училища
се преобръщат на блудилища
и на губилища.

151 години от рождението на Стоян Михайловски

Баснописец и сатирик, поет-борец

От стр. 1

Освен като поет Стоян Михайловски се изявява и като непримирим борец срещу политическия режим. Язвителните му сатири, саркастичните му басни и епиграми, възвишеният идеализъм в другите му творби ободряват умовете и ентузиазират прогресивната интелигенция. Така той смело се нарежда в челните редици на прогресивната общественост в борбата за свобода и социална правда. С особена сила на изобличителния патос се открояват книгите му "Нашите писачи и газетари", "Философически и сатирически сонети", "Книги за българския народ", "Пролог към книга за робите" и "Точиларят".

В началото на двадесети век се появяват книгите "Книга за оскърбените и онеправданите", "Източни легенди" и "От развала към провала". По това време Стоян Михайловски е в остър конфликт с княз Фердинанд, поради което е преследван и съден. Въпреки всичко той продължава да печата статии и публично да изнася беседи на обществено-политически теми и се налага като авторитетен публицист и народен трибун.

Значително място в поезията на Стоян Михайловски заема творчеството му на баснописец. Басните "Змия и пиявица",

"Бухал и светулка", "Орел и охлюв", "Гарван и орел", "Секира и търнокоп" разобличават общочовешки недъзи. По този на-

чин проправя път на сатирика, на поета-разобличител. Неговото перо създава и прославата на славяно-българските първо-

апостоли Кирил и Методий - "Върви народе възродени", наложила се като химн на българската просвета. Тя е една от най-популярните творби в българската литература, която обезсмърти името на своя създател. Неповторима и помнеща се от всички българи още от ученическата скамейка, тя е пропита от емоционален подем, нов устрем и заряд.

Цялото литературно творчество на Стоян Михайловски илюстрира сложните промени в обществения живот след ос-

вободението на България от османско владичество. С особена настойчивост в него се поставя и въпросът за вътрешното освобождаване на човека от духовно робство, за създаване на граждани,

Иларион Макариополски (1812-1875)

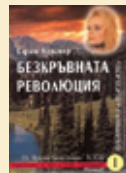
достоини за свободната родина. Стоян Михайловски умира на 03.08.1927 г. в София. Оставя много неиздадени съчинения в стихове и проза.

Екатерина СТАЕВА

Екатерина СТАЕВА

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

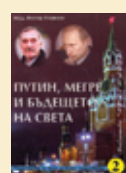
Книга 1
"БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

Книга 6
"ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Медиков, председател на Академията за Роговите имена в Русия

Книга 2
"ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков

Книга 7
"ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ" - духовното извисяване на българщината през погледа на инж. Васил Канисков, член-кореспондент на МА по информатизация към ООН.

Книга 3
"ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - доброволен сътрудник и публицист във вестник "Рогово име"

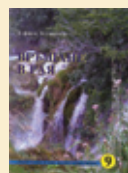
Книга 8
"БЕЗСМЪРТНА ПТИЦА НА ВЯРАТА" на изтъкнатия математик и историк Борислав Иванов. Книгата разглежда говорещата азбука на прабългарите.

Книга 4
"КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Роговите

Книга 9
"ВРЪЩАНЕ В РАЯ" - от известния поет и философ Ефим Кушнер - съмишленник на идеята за създаване на рогови имена в България.

Книга 5
"ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Книга 10
"ТЕОРИЯ НА ПРОСТРАНСТВОТО" - геометричното и физическото пространство през погледа на известния наш физик Георги КръстеВ

Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59 e-mail@rodimenie@abv.bg

Вече излезе на пазара Единадесетата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ДЯДО МРАЗ СЕ ВРЪЩА" - приказки за деца и възрастни, преразказани от акад. Виктор Медиков - Председател на Руската родова академия

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail@rodimenie@abv.bg

Вестникът се издава от Всенародно екологично движение "Родово име"

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата на вестника и герба на БРП художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Заместник главен редактор
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:
1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1", ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimenie@abv.bg
www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG63

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД